

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i funktionærloven.

(Første behandling findes i tidenden sp. 15; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 13).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Bouet): Udvalget har, som det fremgår af betænkningen, afholdt to møder og har derunder modtaget repræsentanter for Den almindelige danske Skibsførerforening af 1874.

I anledning af lovforslagets bemærkninger om, at fortolkningen af spørgsmålet om, hvilke grupper der vil opnå forhandlingsret, i givet fald må afgøres ved domstolene, har udvalget gerne villet pege på, at lige siden den første funktionærlov blev vedtaget i 1938, har der været en lang række sager, som er blevet afgjort ved domstolene, om forståelsen af de forskellige punkter i loven, herunder også hvilke funktionærer der falder ind under loven. I 1946 blev der af arbejds- og socialministeriet nedsat et udvalg, som skulle overveje og eventuelt stille forslag om ændringer, der kunne være betimelige efter de erfaringer, man havde gjort i den tid, loven havde virket, og i dette udvalg drøftede man også spørgsmålet, om man skulle forlade den hidtidige vej, hvorefter det var domstolene, der afgjorde de divergenser, der måtte opstå, eller man skulle lade direktøren for arbejds- og fabriksdirektoratet afgøre det med rekurs til socialministeriet, som så skulle være den afgørende myndighed.

Man var fra alle sider i udvalget, også fra socialministeriets repræsentants side, enig om, at det rette måtte være den hidtil gældende ordning, hvorefter det var et domstolsspørgsmål, idet spørgsmålet om, hvorvidt en person falder ind under lovens bestemmelser, som regel bliver afgjort på basis af parts- og vidneforklaringer, der bedst foregår ved en domsforhandling. Det er altså ikke noget nyt, der kommer frem ved ændringen af denne lov.

Fra ordførernes side var der ved lovforslagets første behandling nogen forundring

over, at man så stærkt pointerede dette i lovforslagets bemærkninger. Når udvalget i sin betænkning som sin bestemte opfattelse udtaler, at de søfartsfunktionærorganisationer, som er nævnt i betænkningen, efter udvalgets opfattelse falder ind under loven, er det udfra den betragtning, at det nu engang er rigsdagen, der giver lovene, og jo klarere og mere detaillerede lovene er, desto mindre udsigt er der til, at der skal opstå tvivl om lovens bestemmelser, men nu er der naturligvis grænser for, hvor udpenslet en lov kan gøres, og derfor er det naturligt, at udvalget, der har til opgave nøje at granske enkelthederne, giver udtryk for sin bedømmelse, specielt når der som i dette tilfælde opstår nye spørgsmål, som giver anledning til forslag om ændring af den gældende lov. Udvalget udtaler derfor, at sådanne søfartsfunktionærorganisationer som Maskinmestrenes Forening, Dansk Styrmandsforening og Radiotelegrafistforeningen af 1917, der allerede i flere år har haft overenskomster med deres arbejdsgivere — såvidt jeg husker er maskinmestrenes første overenskomst allerede fra 1899 —, er forhandlingsberettigede, og at også Den alm. danske Skibsførerforening af 1874 er en funktionærorganisation, som efter udvalgets mening falder ind under funktionærlovens §§ 10—14. Udvalget har fået sin opfattelse med hensyn til skibsførerforeningen bestyrket, idet det er oplyst, at der i en række vedtægter for pensionskasser for rederiernes funktionærer under „funktionærer“ ganske tydeligt i første række nævnes skibsførere, hvorefter man nævner alle de andre grupper. Man må altså gå ud fra, at også rederne, da de lavede disse pensionskassers vedtægter, var af den opfattelse, at medlemmer af skibsførerforeningen er forhandlingsberettigede.

Med disse bemærkninger skal jeg på udvalgets vegne indstille lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg takker udvalget og udvalgets formand for tilslutningen til lovforslaget. Jeg skal ikke udtale mig om det specielle spørgsmål, som den ærede ordfører var inde på. Jeg har forstået, at det skulle være bemærkninger, der var retledende for domstolene, der jo til syvende og sidst skal afgøre det. Spørgsmålet er, om det er muligt for rigsdagen at gøre det overfor domstolene;